

Bergen 19 Februar 1904

Høre Edvard!

Tak for Brevene! Du hører
mig i Forkjæbet med del. jordet alli-
gevel, thi jeg har i den seneste
tid været svært optaget med tvial-
somme Spørgsmaal, der hænger sam-
men med Skattekundregningen, og med
denne selv. Jeg er glad ved at være
kommen saa langt i Logningsarbedet,
som jeg er, thi vi bærer det snart
istover. Jeg havde også et hygg-
ligt Bred fra Arestander, som syder
paa, at jeg ombræk i Morden af
Nørre komme ab være i Kritikaria.
Og det passer jo forsæppeligt med
Den Sølbagekongest fra Sverige. Ja
god! Du nu måtte ha Glade af
Turen! Det vil Du vist, naar
Du bare er forsiktig, ikke bares

med Heneyn til Forkjølelse, men ogsaa
med Heneyn til Overanstrengelse. Det
vil vel kreve en Anstrengelse, bare
der Du, at gaa i Føjet igjen, men
saa vil Du mi snart føle, om Du
føler Dig stork nok derhertil. Jeg
glæder mig saa lidt at komme ind
til Edler og Marie ligesaa. Vi
skal sørge for at Jaa vore rig-
lig meget sammen og mykke ti-
den godt. Opholdet derinde kom-
mer vel al vare en 4 Ugens Tid.
Jeg blev glad ved at se, at Du
har været i Teabret, thi da er
Du frisk. Ja en det ikke en glæd
at se mig Kunst herhjemme, —
det er jo det, som skal bli lid
Kremlid! Du skriver om alle
de mislykkede Lægerindespiser.
Ja, det er med dem som ~~gaa~~ med
Jordbærbæk (Klakken er en følge

af Afbrydelser ved Telefon = Konferance
med fast Finantsdepartement Christiania ang.
et juridisk Spørgsmål)

... Jordbarbakken, - fraa her og saa
der et Jordbar staar, som har nogen
Duft af Sodne. Et saadant Jordbar
har jeg nydt i disse Dage, og det
er Anna Schaffenburgs Ulvskov. Hun
er en øgle muskalsk Natur med
et rigt og varmt Hjerte bagom, og hun
har gennemgaad meget. Det er al-
vorlig Kunstnerisk Speklen og en
fin, dyb Natur. Jeg har følelsen af,
at naar hun kunde leve var op
til god Kunst, vilde hun naa
højt. Og det naa hun ! Det vilde
være en blodig Gud, om ikke hun
skulde faa udfolde sig. Jeg glæder
mig saa lit at kramme hende i
Christiania, hvad vi jorhaabentlig
gjør. Baade Marie og jeg er kom-

med lid at holde saa af hende.
En Aften var vi sammen paa
Nørrebro, hvor ogsaa andre Musik-
venner var med.-----

H. Meyer har aller spurgt mig angaa-
ende Frøsthøgen, og jeg bragte ham
den Besked, at Du vilde bo der til
Sommeren. Vi har hindrende klar
Luft og ikke meget kaldt. Er
det ikke deligt med denne Februar-
lyset og Solen, som allerede var-
mer! Gudselov, at det bærer mod
Vinter og ikke mod Høst! Og saa
Tusind tak for denne Hunden!
Marie hilser begge hjerligst,
ogsaa Din

Frants?

Vi skal jo ha Møde!